Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1196
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

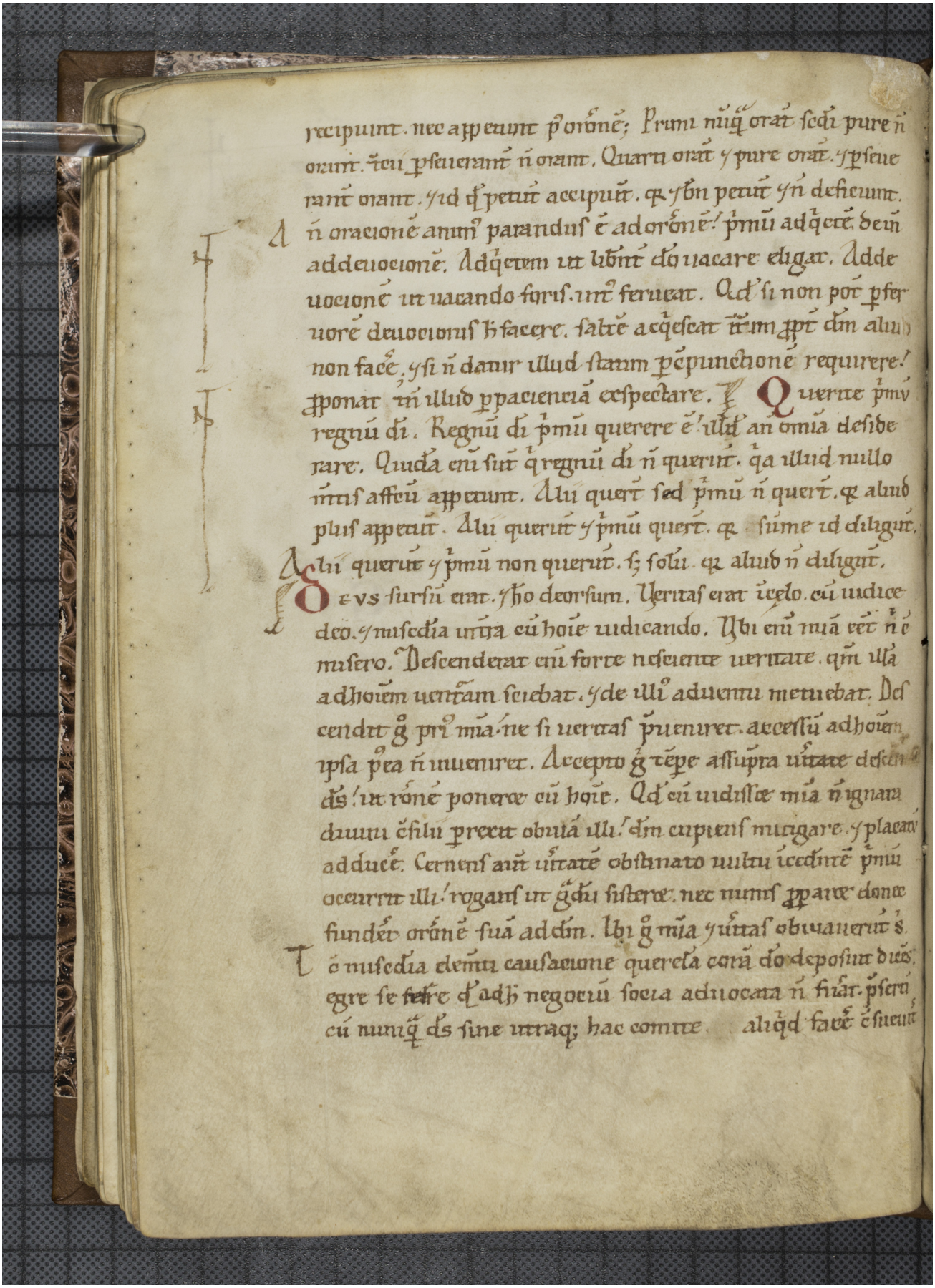

recipiunt. nec appetunt p̄ orōnē; Primi nūq̄ orāt sēd pure ñ
orant. tēn pseuerant ñ orant. Quarti orāt ⁊ pure orāt. ⁊ pseue
rant orant. ⁊ id q̄ petūt accipiūt. q̄ ⁊ bn petūt ⁊ ñ deficiunt.
¶ ñ oracionē animī parandus ē ad orōnē! p̄mū adq̄rere deū
addeuocionē. Adq̄rere ut libīt d̄o uacare eligat. Adde
uocionē ut uacando foris. int̄ ferueat. Qd̄ si non pot̄ pfer
uorē deuocionis h̄ facere. saltē acq̄escat t̄rēm ꝓpt̄ d̄m alius
non facē, ⁊ si ñ datur illud statim p̄ēpunctionē requirere!
ꝓponat tñ illud ppaciencia exspectare. ¶ Querite p̄mū
regnū d̄i. Regnū d̄i p̄mū querere ē! illd an omia deside
rare. Quida enī sūt q̄ regnū d̄i ñ querūt. q̄a illud nullo
mōtis affectū appetunt. Alii quer̄t sed p̄mū ñ quer̄t. q̄ aliud
plus appetūt. Alii querūt ⁊ p̄mū quer̄t. q̄ sūme id diligūt.
¶ Alii querūt ⁊ p̄mū non querūt. s; solū. q̄ aliud ñ diligūt.
¶ Deus sursū erat. ⁊ ho deorsum. Veritas erat i celo. cū iudice
deo. ⁊ misericordia uēnia cū hoīe iudicando. Ubi enī mia erat ñ ē
misero. Descenderat enī forte nescientē ueritate. qm̄ illa
adhoīem ueritam sciebat. ⁊ de illō aduentu metuebat. De
cendit ḡ prī mia. ne si ueritas p̄uenirēt. accessū adhoīem
ipsa p̄ea ñ inuenirēt. Accepto ḡ tēpe assūpta uēritate descen
dit! ut rōnē ponerēt cū hoīe. Qd̄ cū iudisse mia ñ ignara
diuini cōsilii precēt obuiā illi! d̄m cupiens mitigare. ⁊ placatū
adducē. Cernens aūt uēritatē obstinato multū iccedētē p̄mū
occurrit illi! rogans ut ḡdū sistere. nec nimis ꝓpare donē
fundēt orōnē suā ad d̄m. Ibi ḡ mia ⁊ uēritas obuiauerūt s.
¶ ō misericordia clemēti causacione querela cōtra d̄o deposuit dicēs.
egre se ferre q̄ ad h̄ negocii socia adiuocata ñ fiat. p̄sertī
cū nunq̄ ds sine utraq; hac comite. aliq̄d facē cōsueuit